

[Lawaetz.]

konflikten. Og så står vi igen i en situation, hvor vi skal handle i huj og hast.«

Det er, hvad der er sket. Man kunne have undgået den situation, vi står i. Men hvad er det, der er sket? Der er nok mange mennesker, der ikke er helt klar over det. Der er gennemført en helt lovlig strejke. Alle varsler er overholdt. På det punkt kan man under ingen form angribe sømændene. Selv om vel de fleste af os kan være enige om, at det er heldigst, at arbejdsmarkedet selv kan ordne sine forhold, er der en tendens til, at tingene skal afgøres herinde. Det skyldes vel navnlig den yderst tilspidsede situation, vi står i, og som giver sig udtryk i, at man har sværere og sværere ved at blive enige. Og man må sige, at en situation kan blive så tilspidset, at det er nødvendigt, at folketing og regering tager den op.

Det er helt andre interesser end blot rederes og sømænds, der er tale om her. Vi kan nævne de ø-befolkninger, der har været afskåret fra deres normale livsførelse, og har sat masser af penge til af deres normale sommerfortjeneste. Vi kan nævne masser af danske borgere, som har planlagt en ferie, man er kommet på tværs af, landmanden, der ikke kan komme af med sin mælk, og vognmændene – for ikke at forbi-gå dem – som i den periode har måttet køre tusinder af kilometer ekstra og dermed helt overflødigt har brændt benzin af for måske millionbeløb i en situation, hvor vi har brug for hver eneste valutakrone til langt nyttigere ting end at køre 300 km længere, fordi man laver nogle punktstrejker, som man ved lammer forbindelserne.

Det er svært for samfundet at finde sig i, at en lille gruppe griber så meget ind i det daglige liv, og det er derfor, sagen ender på folketingets bord, enten vi kan lide det eller ej. De, der vel dårligst kan lide det, er nok vores statsminister og hans parti; det må være særlig kedeligt for dem at skulle komme med et lovforslag, der griber ind i overenskomstforhandlingerne.

Situationen har været helt speciel, og sjældent har noget været diskuteret med så stor interesse i befolkningen. Spørger man folk, hvad de mener, som man har gjort i fjernsyn og radio, er de temmelig enige om, at det er yderst uheldigt, at denne lille gruppe har haft den magt. Hvis man har en smule humoristisk sans, kan man også sige, at Preben Møller Hansen er en meget, meget dygtig mand. Det er bl. a.

lykkedes ham at finde huller i vor bistandslov. Det skal vi ikke give ham skyld for. Dem bliver vi nok nødt til selv at tage noget af skylden for; men jeg er glad for, jeg ikke var herinde, dengang den blev lavet. Det kan jeg give andre adresser. Preben Møller Hansen har bare været så fiffig, at han har fundet de huller og sagt: nu er jeg rigtig smart, nu strejker vi i tid og evighed på skatteborgernes regning. Det har nok ikke været meningen med bistandsloven, og det vil nok føre til, at man kigger lidt efter de huller, måske med socialministeren i spidsen. Spørgsmålet er i og for sig heller ikke, om sømændene er tilfredse eller ej. Det er, ligesom det er gledet lidt i baggrunden. De har i 1976 haft en gennemsnitsløn på ca. 90.000 kr. Det vil jeg overhovedet ikke blande mig i, for det er ikke vores opgave, men det kan være vores opgave at blande os i bistandsloven, så vi ikke i praksis får den situation, at man fylder sin kasse op med nogle ekstra tilskud til strejke og samtidig henter pengene på bistandskontoret. Det kan ikke være rigtigt, og man kan også spørge, om det er solidarisk over for den øvrige befolkning, ikke mindst over for den øvrige arbejderbefolkning, som troligt har måttet slæbe på augustforliget.

Jeg har tidligere fra denne talerstol ytret mistillid til, om det augustforlig kunne overholdes nøjagtigt. Det skal vi ikke diskutere i dag. Jeg vil blot sige, at vi ikke kan diktere en eller anden lønstøjrelse til sømændene, for de er inde under normallønsområdet, der træffer en aftale for 2 år, som teoretisk, og hvis alle er søde og artige, ikke skulle kunne forandres i de 2 år.

Så er der løbetiden. Den har der været diskussion om, og socialdemokratiet siger, at man ikke kan ændre på terminerne. Jeg vil pege på, at det nok var praktisk at have de samme terminer, som der også står i det konservative lovforslag. Jeg vil gerne på mit partis vegne sige, at vi meget ville ønske, at man kunne enes om, at terminerne for samtlige overenskomster var den 31. december, så det faldt sammen med skatteåret; det ville være meget mere praktisk. Men det kan vi heller ikke afgøre i dag.

Der bliver sagt, at man ikke vil stemme for de konservatives lovforslag. Jeg synes personlig, at de konservative har gjort sig lidt mere umage. Der er flere detaljer i deres forslag. Der mangler en række detaljer i regeringens oplæg. Man siger f. eks. i lovforslaget om overenskomsterne mellem Grønlandsministeriet og Radio-telegrafistforeningen, at forlængelsen sker med